ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Η ΜΟΥΜΙΑ ΠΟΥ ΖΩΝΤΑΝΕΨΕ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ "ΚΑΠΕΤΑΝ ΒΡΥΚΟΛΑΚΑ„ ΜΠΡΑΜ ΣΤΟΟΥΚΕΡ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Κύριε Τρελόνυ, δὲν εἶσθε καὶ σεῖς τῆς γνώμης ὅτι θάτανε καλὰ νὰ λάβουμε τὰ δυνατὰ μέτρα, μήπως ἡ βασίλισσα Τέρα δὲν εἶναι σύμφωνη μ' αὐτὰ ποὺ θέλουμε νὰ κάνουμε ; Δὲν ὑπάρχει πιθανότης ὅτι αὐτὰ ποὺ θὰ κάνουμε δὲν τὰ θέλει ἡ βασίλισσα Τέρα ;

Ἡ Μαργαρίτα μοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησι ἀμέσως, μὲ μεγάλη ἑτοιμότητα· αὐτὸ μοῦκανε ἐντύπωση, γιατὶ μοῦ φάνηκε σὰν νὰ τὴν εἶχε ἕτοιμη ἀπὸ πρίν.

— Ἀλλ' εἶμαι βεβαία ὅτι εἶνε σύμφωνη. Εἶνε ἀδύνατο νὰ μὴν εἶνε. Ὁ πατέρας μου κάνει ὅτι μπορεῖ γιὰ νὰ συμμορφωθεῖ μὲ τὶς θελήσεις της. Προσπαθεῖ νὰ κάνῃ νὰ γίνουν ἀκριβῶς ἐκεῖνα ποὺ ἑτοίμασε ἡ βασίλισσα Τέρα πρὸ τόσων χιλιετηρίδων !

— Ἀλλά, εἶπα ἐγὼ μὲ δισταγμὸ πάλι, αὐτὸ εἶναι δύσκολο, πολὺ δύσκολο, ἂν ὄχι ἀδύνατο. Γιατὶ ἡ βασίλισσα Τέρα ἤθελε ν' ἀναστηθῇ μέσα στὸν τάφο της, στὴν κοιλάδα τοῦ Μάγου : "Οχι ἀλλοῦ πουθενά· ὄχι σ' αὐτὴ τὴ σπηλιά, ἐδῶ στὴν Ἀγγλία.

»Καὶ γι' αὐτὸ φοβᾶμαι μήπως ἀνησυχήσῃ ὅταν βρεθεῖ ἐδῶ· καὶ μπορεῖ στὴν ἀνησυχία της νὰ κάνῃ λάθη, νὰ μᾶς μεταχειρισθῇ ἄσχημα καὶ νὰ μᾶς βλάψῃ, ὅπως ἔβλαψε τόσους ἄλλους στὸ παρελθόν... Ἐννέα ψυχὲς ἔστειλε στὸν Ἅδη... Τιμωρεῖ ἀλύπητα ἐκείνους ποὺ θέλει νὰ τιμωρήσῃ !...

Ὁ κ. Τρελόνυ μοῦ εἶπε τότε :

— Ἀγαπητέ μου, ἐν μέρει ἔχεις ἀπολύτως δίκιο. Χωρὶς ἄλλο ἡ βασίλισσα Τέρα ἤθελε ν' ἀναστηθῇ μόνη της, τὴν ὥρα ποὺθελε αὐτή, μέσα στὴ μοναξιὰ τοῦ τάφου της, στὴν Κοιλάδα τοῦ Μάγου· καὶ τὸ καλλίτερο θάτανε νὰ προσπαθούσαμε ἐκεῖ νὰ κάνουμε τὸ πείραμά μας.

»Ἀλλ' ἀφ' ὅτου ὁ Ὁλλανδὸς ἐξερευνητὴς μπῆκε μέσα στὸν τάφο της, αὐτὸ ἀπέβη ἀδύνατον. Σ' αὐτὸ ὅμως δὲ φταίω ἐγώ, ἂν καὶ αὐτὸ ἦταν ἡ αἰτία ποῦ μὲ παρεκίνησε νὰ ξεκινήσω γιὰ νὰ ξαναβρῶ τὸν τάφο. Δὲ θέλω νὰ πῶ ὅτι δὲ θᾶκανα κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ποῦ ἔκανε καὶ ὁ Βὰν Χούϊν Ἐγὼ μπῆκα στὸν τάφο ἀπὸ περιέργεια, κι' ὅτι πῆρα μαζύ μου ἀπὸ κεῖ μέσα, τὸ πῆρα, λόγῳ τῆς ἱστορικῆς ἀξίας ποὺ τοῦ ἀπέδιδα ὡς ἀρχαιολόγος καὶ τοῦ ζήλου ποὺ εἶχα, ὡς συλλέκτης τῶν ἀρχαίων ἀντικειμένων, νὰ πλουτίζω τὴ συλλογή μου. Ἀλλὰ νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψει σου ὅτι τὸν καιρὸ ἐκεῖνο δὲν ἤξερα τίποτα γιὰ τὸ σκοπὸ τῆς βασίλισσας Τέρα, δὲν εἶχα ἰδέα τῶν τελείων προετοιμασιῶν της. Ὅλ' αὐτὰ τᾶμαθα πολὺ ἀργότερα.

»Καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποῦ τὰ ἔμαθα, δὲν ἔπαψα νὰ κάνω ὅτι μπορῶ γιὰ νὰ ἐκτελέσω κατὰ γράμμα τὶς θελήσεις της. Φοβᾶμαι μόνο μήπως παρεξήγησα μερικὲς ἀπὸ τὶς μυστηριώδεις καὶ ἀλληγορικὲς ἐκεῖνες ἐπιγραφές, καὶ μήπως ἔχω παραλείψει ἢ παρεβλέψει τίποτε τὸ οὐσιῶδες. Εἶμαι βέβαιος ὅμως ὅτι δὲν παρέλειψα τίποτα ποῦ φανταζόμουνα πῶς ἔπρεπε νὰ κάνῃ κι' ὅτι δὲν ἔκανα τίποτα ποῦ ν' ἀντιτίθεται στοὺς σκοποὺς τῆς βασίλισσης Τέρα. Θέλω τὸ μεγάλο πείραμα της νὰ πετύχῃ. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ ἐργάσθηκα τόσα χρόνια· καὶ δὲ σκέφθηκα οὔτε κόπους, οὔτε ἔξοδα, οὔτε κινδύνους. Ἔβαλα ὅλα τὰ δυνατά μου καὶ χρησιμοποίησα ὅλες τὶς γνώσεις μου γιὰ νὰ τὸ κατορθώσω. Καὶ θὰ ἐπιμείνω στὸ σκοπό μου ὥσπου νὰ πετύχουμε ἢ ν' ἀποτύχουμε !..

Γύρισε πρὸς ἐμένα καὶ μοῦ εἶπε μὲ μία ἐκφραστικὴ χειρονομία.

— Νομίζετε λοιπὸν ὅτι θ'ἀναστηθῇ ἡ βασίλισσα Τέρα; τοῦ εἶπα. Εἶναι λοιπὸν δυνατὴ μιὰ νεκρανάστασις ; Μπορεῖ νὰ τὸ κατορθώσῃ αὐτὸ ἡ ἐπιστήμη, εἴτε μὲ γνωστὰ μέσα, εἴτε μὲ κάποια νέα ἀγνωστη δύναμη σ' ἐμᾶς ;

— Ἔχουμε λόγους νὰ νὸ ἐλπίζουμε, μοῦ εἶπε ὁ κ. Τρελόνυ. Ἡ βασίλισσα αὐτὴ ἄφισε θεληματικὰ τὴ ζωή της καὶ κατέβηκε ζωντανὴ στὸν τάφο της· αὐτὸ μᾶς τὸ λένε τὰ ἱερογλυφικὰ τοῦ μνημείου της· θέλησε νὰ πεθάνῃ νέα, γιὰ ν' ἀναζήσῃ νέα πάλι, στὴν ἀκμή της, μὲ ὅλη τὴ νεότητά της. Καὶ τὸ ὅτι θ' ἀναζήσῃ ἴσως μιὰ γυναῖκα, ἔστω καὶ μιὰ βασίλισσα, δὲν εἶνε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τόσο σπουδαῖο... Τὸ σπουδαῖο εἶνε τὸ ἐπιστημονικὸ μέρος. Ἡ ζωὴ τῆς βασιλίσσης Τέρα δὲν ἀξίζει τίποτα μπροστὰ στὶς ἐπιστημονικὲς ἀποκαλύψεις ποὺ μᾶς δίδεται εὐκαιρία νὰ ἀποθαυμάσουμε. Ἡ ζωὴ ἑνὸς ἀτόμου δὲν εἶνε καὶ τόσο σπουδαῖο πρᾶμμα. Μήπως δὲν κινδυνεύει τώρα ἡ ζωὴ ἑνὸς ἄλλου ἀτόμου, μιᾶς ἄλλης γυναίκας, ποὺ εἶνε ὅμως σ' ἐμᾶς πολὺ πολυτιμώτερη ; μήπως δὲν ἐκθέτουμε τὴ ζωή μας μ' αὐτὰ ποῦ κάνουμε, ἐμεῖς οἱ τέσσερες ἄνδρες ;

»Σκεφθῆτε τὸ θρίαμβο τῆς ἐπιστήμης ! Σκεφθῆτε μόνο ὅτι θὰ ἀποδειχθῇ ἔτσι ὅτι εἶνε δυνατὴ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν ! Ὅτι νικήθηκε ὁ θάνατος, ὁ φοβερὸς καὶ ἀδυσώπητος θάνατος, αὐτὸ τὸ ἀπαίσιο στοιχεῖο ποὺ ἀνέκαθεν μαστίζει τὴν ἀνθρωπότητα ! Σκεφθῆτε ἀκόμα τὶς ἄλλες ἀποκαλύψεις ποὺ θὰ παρουσιασθοῦν μπροστὰ στὰ μάτια μας. Σκεφθῆτε πόσα θὰ μάθουμε γιὰ τὸν ἀρχαῖο κόσμο... πῶς θὰ πλουτισθῇ ἡ ἱστορία καὶ ὅλαι αἱ ἀνθρώπιναι γνώσεις !

»Φαντασθῆτε τὴν ἀναστάτωση στὸν κόσμο τῶν τεχνῶν καὶ τῶν ἐπιστημῶν !

»Ἂν ἀναστηθῇ, ἡ βασίλισσα Τέρα θὰ μπορέσει νὰ μᾶς πῇ πῶς ἦταν ὁ κόσμος πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ! Θὰ μᾶς ἐξηγήσῃ ἐλπίζω ὅλα τὰ μυστικὰ τῆς ἀρχαίας Αἰγυπτιακῆς μαγείας· θὰ ἐπικοινωνήσουμε μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ σοφώτερα πνεύματα τῆς ἀρχαιότητος !

»Κατὰ τὴ γνώμη μου ὅμως ὁ θάνατος τῆς βασιλίσσης Τέρα δὲν ἦτανε πραγματικός τέλειος. Γιατὶ ἐνῷ τὸ σῶμα της ἔμενε νεκρὸ στὴ μεγάλη κίτρινη σαρκοφάγο τῆς κοιλάδος τοῦ Μάγου, ἡ διάνοιά της φαίνεται ὅτι δὲν ἐνεκρώθηκε, ἀλλ'ὅτι διετήρησε καὶ διατηρεῖ ἀκόμα ὅλη τὴν ἐνεργητικότητά της. Αὐτὸ μᾶς τὸ δηλώνουν κατηγορηματικὰ τὰ πράγματα ποὺ συμβαίνουν.

Ὁ κ. Τρελόνυ σταμάτησε, σὰν νὰ τὸν ἐκούρασαν τὰ πολλὰ λόγια ποὺ εἶπε.

Ἐνόσω ὁ κ. Τρελόνυ μιλοῦσε, ἡ Μαργαρίτα τοῦ κρατοῦσε τὸ χέρι, ἐνῷ τὸ πρόσωπό της εἶχε πάρει τὴ μυστηριώδη του ἀπάθεια. Μόλις ἔπαψε νὰ μιλάει ὁ πατέρας της, ἄλλαξε ἔκφραση. Τὰ μάτια της δακρύσανε λίγο. Ἔσκυψε καὶ φίλησε μ' ἕνα κίνημα ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ τὸ χέρι τοῦ πατέρα της. Ἔπειτα γύρισε σὲ μένα καὶ μοῦ εἶπε, μὲ μίαν ἐκφραστικὴ χειρονομία :

— Μέλκομ, ἔλεγες τώρα γιὰ τοὺς θανάτους ποὺ ἐπροξένησε ἡ βασίλισσα Τέρα. Δὲν νομίζεις ὅτι εἶνε δικαιολογημένη γι' αὐτὰ ποὺ ἔκαμε ; ὅλοι αὐτοὶ δὲν θὰ ἔβλαπταν τὰ σχέδιά της καὶ δὲ θὰ ἐματαίωναν ἴσως τὴν ἀνάστασί της ; Οἱοσδήποτε ἄλλος στὴ θέσι της τὸ ἴδιο δὲ θᾶκανε ; Σκέψου ὅτι ἐπρόκειτο ἐπιτέλους γιὰ τὴ ζωή της, ἐκτὸς ἀπ' ὅλα τἄλλα. Γιατὶ δὲν ξέρουμε καὶ σὲ τὶ ἄλλο θ' ἀπέβλεπε μετὰ τὴν ἀνάστασί της. Ἂν ἦσουν ἐσὺ στὴ θέσι της, δὲ θᾶκανες ὅτι μποροῦσες γιὰ νὰ ἀμυνθῇς καὶ νὰ σωθῇς ; Γιατὶ μόνο τὸ σῶμα τῆς βασίλισσας εἶχε νεκρωθεῖ. Ἡ ψυχή της γύριζε ὅπου ἤθελε ἐλεύθερα καὶ μ' ὅλη τὴ δύναμή της.

Ἐδῶ σταμάτησε κι' ἡ Μαργαρίτα, σὰν νὰ τὴν ἐκούρασαν κι' αὐτὴ αὐτὰ ποὺ εἶπε.

Ἐγὼ ἤμουνα πολὺ συγκεκινημένος. Δὲν ξέρω γιατί, αὐτὴ ὅμως τὴ στιγμὴ ἐτόλμησε νὰ πῶ ἕνα πρᾶγμα ποὺ κάθε ἄλλη ὥρα νομίζω ὅτι δὲ θὰ μποροῦσα νὰ τὸ πῶ. .

Ἐπῆρα τὸ χέρι τῆς Μαργαρίτας καὶ τῆς τὸ φίλησα· συγχρόνως εἶπα στὸν πατέρα της :

— Κύριε Τρελόνυ, δὲν νομίζετε ὅτι ἡ κόρη σας μιλάει σὰν νὰ τῆς ὑπαγόρευε τὰ λόγια της ἡ ἴδια ἡ βασίλισσα Τέρα ; Θὰ μᾶς τἄλεγε καθόλου καλλίτερα, ἂν ἡ ψυχὴ τῆς βασίλισσας ἦτανε μέσα της καὶ τῆς ὑπέβαλε τὶς σκέψεις της;

Ἡ ἀπάντησις τοῦ κ. Τρελόνυ μ' ἐξέπληξε πολύ. Κατάλαβα ἀμέσως ὅτι κι' αὐτὸς εἶχε σκεφθεῖ αὐτὰ ποῦ συλλογιζόμουνα ἐγώ.

— Αἴ, καὶ ποῦ ξέρουμε ὅτι δὲν εἶναι ; Μὴ φοβᾶσαι γι' αὐτό, Μέλκομ.

Ἡ Μαργαρίτα ἔσπευσε τότε νὰ ἐπικυρώσῃ τὰ λόγια τοῦ πατέρα της.

— Μὴ φοβᾶσαι καὶ μὴν ἀνησυχῇς γιὰ μένα, Μέλκομ. Ἡ βασίλισσα Τέρα ξέρει καλὰ τί κάνουμε καὶ δὲ θὰ κάνῃ τίποτα ποῦ νὰ μᾶς βλάψῃ. Τὸ ξέρω ἐγὼ αὐτό, τὸ ξέρω καλά.

Μιλοῦσε πάλι μὲ τὴν ἴδια βεβαιότητα καὶ τὴν ἴδια πεποίθηση ποῦ ἐχαρακτήριζε τὰ λόγια της, ὅποτε ἔλεγε τίποτε γιὰ τὴ βασίλισσα Τέρα...

Ἡ φωνή της εἶχε πάρει ὅμως τώρα ἕνα παράξενο, ἀλλόκοτο τόνο, ποῦ μ' ἔκανε νὰ γυρίσω νὰ τὴν κυττάξω. Τὴν κύτταξα μέσα στὰ μάτια. Τὸ πρόσωπό της εἶχε πάρει πάλι αὐτὴ τὴν αἰνιγματώδη ἀπάθεια, καὶ τὰ μάτια της ἐφαίνοντο σὰν νὰ κρύβανε κάποιο μεγάλο μυστήριο...

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὅμως μπήκανε μέσα οἱ δυὸ ἄλλοι ἄνδρες, καὶ τὸ θέμα τῆς συζητήσεως ἀμέσως ἄλλαξε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII

Νέα ἀνακάλυψις

Αὐτὴ τὴ βραδυὰ πέσαμε ὅλοι ἀπὸ νωρίς. Τὴν ἄλλη νύχτα θὰ ξενυχτούσαμε, καὶ ὁ κ. Τρελόνυ μᾶς εἶπε νὰ προσπαθήσουμε νὰ κοιμηθοῦμε ἀπόψε ὅσο θὰ μπορέσουμε. Ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέρα θάχαμε πολὺ δουλειὰ γιατὶ ἔπρεπε νὰ τὰ ἑτοιμάσουμε ὅλα καλὰ γιὰ τὸ μεγάλο πείραμα, γιὰ νὰ μὴ μᾶς τύχῃ τὴν τελευταία στιγμὴ καμμιὰ ἀναποδιά.

(Ἀκολουθεῖ)